

prima instanță: D. Mîrzenco
instanța de apel: M. Guzun, Iu. Cotruță, N. Simciuc

dosarul nr. 2ra-1757/17

ÎNCHEIERE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobănenau
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Tatiana Chitoraga

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Ministerului Afacerilor Interne împotriva lui Ion Ambroci cu privire la încasarea cheltuielilor pentru instruire și la cererea reconvențională a lui Ion Ambroci împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției cu privire la obligarea reangajării în serviciu

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției și menținută hotărârea Judecătoriei Strășeni din 24 noiembrie 2016

constată:

La 14 decembrie 2015, Ministerul Afacerilor Interne a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Ambroci cu privire la încasarea cheltuielilor pentru instruire.

În motivarea acțiunii reclamantului a indicat că la 25 august 2012, a fost încadrat în organele afacerilor interne, fiind înmatriculat la Academia „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne, secția zi.

Menționează că în aceeași zi, între Ministerul Afacerilor Interne și pârât a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 049825, precum și acordul asupra condițiilor suplimentare la contractul individual de muncă, conform căruia după absolvire, pârâtul urma să activeze în cadrul organelor afacerilor interne unde a fost repartizat după absolvirea instituției de învățământ nu mai puțin de 3 ani.

Sustine că după absolvirea Academiei „Ștefan cel Mare”, Ion Ambroci, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 414 ef din 19 iunie 2015, a fost numit în funcția de ofițer de sector (pe perioada concediului pentru îngrijirea copilului al locotenentului de poliție Mariana Saachian) al sectorului de poliție nr. 2 al Inspectoratului de poliție Ciocana al Direcției de poliție a mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției.

Afirmă că prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 639 ef din 25 august 2015 pârâtul a încetat serviciul în Poliție în corespundere cu art. 47 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012 (la depunerea cererii personale), activând doar 02 luni 14 zile.

Relevă că conform pct. 4 din Hotărârea Guvernului RM nr. 923 din 04 septembrie 2001 cu privire la plasarea în câmpul muncii a absolvenților instituțiilor de învățământ superior și mediu de specialitate de stat, pentru nerespectarea prevederilor contractului individual de muncă, precum și a condițiilor suplimentare, absolventul instituției de învățământ este obligat să restituie cheltuielile pentru instruirea sa.

Invocă că conform calculelor eliberate de Academia „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne, pentru instruirea pârâtului au fost suportate cheltuieli în sumă de 85878 lei.

Declară că pârâtul nu a respectat prevederile contractului individual de muncă, prin ce a prejudiciat Ministerul Afacerilor Interne cu 79993,77 lei.

Solicită încasarea de la pârât a sumei de 79993,77 lei, suportată pentru instruirea la Academia „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne.

Ion Ambroci a depus cerere reconvențională împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției cu privire la obligarea reangajării în serviciu.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că conform pct. 4¹ din Hotărârea Guvernului RM nr. 923 din 04 septembrie 2001 cu privire la plasarea în câmpul muncii a absolvenților instituțiilor de învățământ superior și mediu de specialitate de stat, prevederile punctului 4 al prezentei hotărâri (pe care se bazează Ministerul Afacerilor Interne) nu se aplică în cazul în care tânărul specialist, în decurs de 6 luni, se reangajează o singură dată în instituția din care s-a eliberat sau se angajează la o altă instituție publică finanțată de la bugetul de stat sau de la bugetul local, într-o funcție corespunzătoare specialității obținute.

Menționează că la 24 februarie 2016 (în interiorul termenului de 6 luni), a depus o cerere la Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției, prin care a solicitat reangajarea în cadrul organelor afacerilor interne pentru a activa pe un termen de 3 ani, însă prin scrisoarea nr. 10/A-157/16 din 10 martie 2016 Direcția generală resurse umane a Ministerului Afacerilor Interne l-a informat că ocuparea funcțiilor vacante în cadrul organelor afacerilor interne se efectuează în bază de concurs, fără a ține cont de prevederile pct. 4¹ din Hotărârea Guvernului RM enunțată.

Susține că la 28 aprilie 2016, a mai depus la Ministerul Afacerilor Interne o cerere, prin care a solicitat reangajarea în cadrul organelor afacerilor interne și finisarea procesului civil intentat la cererea de chemare în judecată a Ministerului Afacerilor Interne cu privire la încasarea cheltuielilor pentru instruire prin încheierea unei tranzacții, prin care el se obligă să activeze cel puțin 3 ani în cadrul organelor afacerilor interne, însă în cadrul ședinței de judecată din 26 mai 2016, reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne i-a înmănat răspunsul la cererea sa, prin care i-a fost respinsă cererea de reangajarea în funcție.

Afirmă că a activat în cadrul organelor afacerilor interne doar 02 luni 14 zile, respectiv, pentru împlinirea celor 3 ani urmează să mai activeze cel puțin 34 luni în cadrul organelor afacerilor interne.

Solicită obligarea Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției de a-l reangaja în cadrul organelor afacerilor interne pentru un termen de cel puțin 34 luni, în conformitate cu pct. 4¹ din Hotărârea Guvernului RM nr. 923 din 04 septembrie 2001 cu privire la plasarea în câmpul muncii a absolvenților instituțiilor de învățământ superior și mediu de specialitate de stat.

Prin hotărârea Judecătoria Strășeni din 24 noiembrie 2016 acțiunea inițială a fost respinsă.

Acțiunea reconvențională a fost admisă și a fost obligat Inspectoratul General al Poliției să-l reangajeze pe Ion Ambroci în cadrul Inspectoratului General al Poliției pe un termen de 34 luni, în conformitate cu prevederile pct. 4¹ din Hotărârea Guvernului RM nr. 923 din 04 septembrie 2001 cu privire la plasarea în câmpul muncii a absolvenților instituțiilor de învățământ superior și mediu de specialitate de stat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017 a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 13 iulie 2017, reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Tatiana Chitoraga a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea admiterii acțiunii reconvenționale și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii reconvenționale.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece au fost încălcate și aplicate greșit normele de drept material și procedural.

Menționează că în conformitate cu art. 172 alin. (1) CPC, până la emiterea hotărârii în primă instanță, pârâtul este în drept să înainteze împotriva reclamantului o acțiune reconvențională pentru a fi judecată odată cu acțiunea inițială.

Susține că în speță, în calitate de reclamant, care nemijlocit a înaintat cererea de chemare în judecată împotriva intimatului Ion Ambroci cu privire la încasarea cheltuielilor pentru instruirea la Academia „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne, este Ministerul Afacerilor Interne și nu Inspectoratul General al

Poliției, astfel, intimatul urma să depună cererea reconvențională doar împotriva Ministerului Afacerilor Interne și nicidecum împotriva Inspectoratului General al Poliției, care nu avea niciun statut în cauza inițială.

Afirmă că în pofida acestor circumstanțe, instanțele judecătorești, prin concluzii ambigue și deloc pertinente, au obligat Inspectoratul General al Poliției să-1 angajeze pe intimat în cadrul Inspectoratului General al Poliției pe un termen de 34 luni, încălcând vădit prevederile art. 172 alin. (1) CPC.

Relevă că instanțele judecătorești, la examinarea cauzei, nu au luat în considerare faptul că la 25 august 2012, între Ministerul afacerilor Interne și Ion Ambroci a fost încheiat contractual individual de muncă nr. 049825, însă nu au fost anexate la dosar careva probe (contractual individual de muncă), ce ar demonstra că intimatul Ion Ambroci s-ar fi aflat în relații de muncă cu Inspectoratul General al Poliției.

Invocă că au fost ignorate prevederile art. 239 CPC, conform cărora hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată, instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Mai invocă că nu s-a luat în considerare nici faptul că Ministerul Afacerilor Interne, cu care intimatul s-a aflat în relații de muncă, există și la moment ca entitate juridică și ca angajator.

Menționează că conform pct. 2 al Regulamentului privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al MAI, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 283 din 24 aprilie 2013, colaborat cu pct. 3 al Regulamentului privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, structurii și efectivului-limită ale aparatului central al acestuia, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 778 din 27 noiembrie 2009, cât și art. 7 alin. (1), art. 13 alin.(1) lit. g) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției sunt două persoane juridice de sine stătătoare, doi angajatori diferiți a diferitor subdiviziuni, pentru care legea delimitează strict care sunt subdiviziunile și competențele Ministerului și a șefului Inspectoratului General al Poliției.

Sușține că instanțele judecătorești, la emiterea hotărârilor, au ignorat și prevederile art. 172 alin. (2) CPC, care statuează că intentarea acțiunii reconvenționale se face conform regulilor generale de intentare a acțiunii.

Consideră că instanțele judecătorești nu au luat în considerare încălcarea prevederilor legale, deși au fost invocate aceste încălcări, totodată, nu au luat în considerare faptul că intimatul nu s-a adresat în termenul stabilit de lege cu o cerere de chemare în judecată, după ce a primit răspuns la cererea sa din 24 februarie 2016, adresată Inspectoratului General al Poliției.

Afirmă că instanțele judecătorești nu au luat în considerare faptul că au fost încălcate și prevederile art. 166 CPC.

Consideră că sunt greșite concluziile instanței de apel precum că conform cererii reconvenționale, în calitate de pârât este indicat atât Ministerul Afacerilor

Interne, cât și Inspectoratul General al Poliției, iar depunerea cererii reconvenționale urmărește compensarea pretenției inițiale, admiterea ei exclude total sau parțial, admiterea acțiunii inițiale.

Declară că nu s-a luat în considerare faptul că în acțiunea inițială Inspectoratul General al Poliției nu a avut statut de parte în proces și, respectiv, nu a urmărit compensarea cărorva cheltuieli, de unde reiese că acțiunea reconvențională urma a fi înaintată doar în privința Ministerului Afacerilor Interne.

Invocă că instanțele judecătorești nu au dat apreciere prevederilor art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Mai invocă că din materialele dosarului rezultă că intimatului i-a fost expediat răspuns la cererea adresată Inspectoratului General al Poliției din 24 februarie 2016, prin poștă, la 18 martie 2016, însă cererea reconvențională a fost depusă abia la 21 iunie 2016, ceea ce confirmă faptul că intimatul a omis termenul de prescripție prevăzut de art. 17 alin. (4) din Legea menționată. Aceste circumstanțe urmau să fie luate în considerare de către instanțele judecătorești.

Menționează că intimatul, la 06 martie 2017, prin ordinul nr. 93 ef, a fost angajat în bază de concurs, conform regulilor generale de ocupare a funcțiilor vacante, în funcția de ofițer de investigații al biroului zonal Poliției Criminale al sectorului de poliție nr. 2 al IP Rîșcani al DP mun. Chișinău al IGP, deși decizia instanței de apel a fost pronunțată abia la 16 mai 2017. Respectiv, intimatul s-a conformat răspunsurilor primite la cererile prelabile, depuse la Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției și s-a angajat în bază de concurs, conform legislației în vigoare.

Susține că instanțele judecătorești nu au aplicat și nu au dat apreciere prevederilor art. 130 alin. (1) CPC.

Afirmă că instanțele judecătorești au elucidat și au dat apreciere numai argumentelor expuse de către intimat, totodată, considerându-le întemeiate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, instanța de apel a expediat copia deciziei în adresa recurentului la data de 09 iunie 2017 (f. d. 132), iar aceasta a depus cererea de recurs la data de 13 iulie 2017 (f. d. 134).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Tatiana Chitoraga nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Tatiana Chitoraga, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantului Inspectoratului General al Poliției, Tatiana Chitoraga ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Tatiana Chitoraga se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobănenau

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță